

give en bedre vejledning til befolkningen. Men vi er ikke i SF parate til en egentlig autorisation og de tanker, der i øvrigt ligger i Dansk Folkepartis forslag.

Akupunktur udøves jo både af læger og af såkaldte akupunktører. Og dér er SF's holdning, at alle, der vil anvende denne metode, også læger, må have erhvervet sig viden, indsigt og uddannelse på området for at kunne praktisere denne metode. Derfor mener vi også, at der er brug for en afklaring af, hvad det faktisk kræver af uddannelse for at udøve metoden. Og den form for afklaring mener vi også kan finde sted i samarbejde med organisationerne på området. Der er vel en stor interesse for, at man også dér har sikkerhed for, at de personer, der praktiserer det, også er kvalificerede og kompetente og kan yde en god indsats over for befolkningen.

Men som det fremsatte forslag er sammensat, kan vi ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Til fru Anni Svanholt: Det er jo netop det, der er skismaet. Der er en lægelig verden, der har et uddannelsesforløb, og som praktiserer netop akupunktur og zoneterapi. Ingen tvivl om, at både læger, sygeplejersker og jordemødre osv. har en rigtig god indgangsvinkel for at kunne praktisere disse ting. Og de bruges også rundt omkring.

Man har lavet et videnskabeligt forsøg på Aalborg Sygehus omkring kolikbørn, hvor der har vist sig nogle rigtig gode resultater. Og jeg kunne nævne mange, mange andre. Bl.a. WHO har også opridset mere end 40 tilstande, hvor akupunktur kan anvendes både alene og i forbindelse med anden behandling.

Det, der for os er vigtigt, er, at når det ikke er en læge eller en sygeplejerske osv., men noget andet, en akupunktør eller zoneterapeut, der ikke har gennemgået det her sundhedsprogram, der kan gå ud at lave netop denne her slags over for borgeren, og hvor borgeren ikke er beskyttet ved at få en ordentlig behandling, så vil vi godt her gå ind og sige: De skal have en autorisationslignende godkendelse for at praktisere over for danskerne i det her land.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dansk Folkeparti skal ikke have utak for at have bragt emnet på bane. Med jævne mellemrum diskuterer vi jo autorisationer. Og det er

heroppefra blevet sagt, at autorisationer er noget, man giver til mennesker, der beskæftiger sig med, i det her tilfælde zoneterapi, hvor man jo ikke kommer ind under huden, men det gør man da i hvert fald med akupunktur, folk, der beskæftiger sig inden for sundhedssektoren. Og der er også blevet argumenteret med, at så skal der være et farlighedskriterium.

Og det kan man godt sige der skal være, når der stikkes nåle i folk, men der er da fortilfælde, hvor vi har givet autorisationer til personer, som slet ikke laver noget, der er særlig farligt. Det har jeg da i meget klar erindring. Diætister og optikere er jo ikke så forfærdelig farlige, kan man sige. Så det synes jeg ikke rigtig holder.

Det, der derimod vel kan holde, er spørgsmålet om, hvorvidt man for at hjælpe de mennesker, der har brug for behandlingen, vil give dem en mulighed for at søge derhen, hvor der i det mindste er en kvalitetssikring af, hvad det er for en type behandling, de får. Det kan jeg godt forstå at der er brug for. Det er helt legitimt.

Og derfor synes jeg også, at det er ærgerligt, at man ikke fra Dansk Folkepartis side stiller med et bedre forslag. Så ved jeg godt, at næsten alle mennesker, der skal sige noget om andres gode ideer i beslutningsforslag, altid kommer op og siger: Ja, grundlæggende er det en god idé, men . . .

Det er i realiteten en god idé, og jeg synes også, den fortjener en bedre behandling, selv om vi går og venter på en rapport fra EU om akupunktur. Men samtidig synes jeg, man skal lave det i samarbejde med de berørte organisationer. Det tror jeg vi får meget mere ud af.

Og hvorfor jeg hellere vil den vej, skyldes, at jeg ikke længere er tryk ved – og måske grundlæggende aldrig været det – at ministeren skal nedsætte et udvalg, for det er med ministeren som med Vorherre: Man får sjældent det, man beder om. Jeg vil hellere lave et bedre gennemarbejdet forslag, så jeg er sikker på i hvert fald for det meste vedkommende at få, hvad jeg beder om, hvis der skulle vise sig at være et flertal for det i Folketinget.

Zoneterapi har jeg det lidt vanskeligt med. Dér kan jeg ikke påvise det samme tætte samarbejde som mellem læger og akupunktører, og jeg kan heller ikke fremlægge nogen evidens for, at det skulle have nogen virkning. Nu siger fru Birthe Skaarup, at man har lavet et lille forsøg. Det må vi jo selvfølgelig så kigge på oppe i udvalget.